

Sygn. akt II K 573/14

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant: Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Krzysztofa Świątko

po rozpoznaniu w dniu 22.09.2014 r.

sprawy:

M. P.

syna A. i D. z domu M.

urodzonego w dniu (...) w J.

skazanego:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.03.2013r. sygn. akt II K 1731/11 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 26.07.2013r. sygn. akt VI Ka 307/13:

- za czyn z art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 1.09.2010r. do 6.12.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 6.12.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i w oparciu o art. 33 § 2 kk na karę 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł. każda stawka,

- za czyn z art. 191 § 1 kk, art. 191a § 1 kk, art. 245 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 203 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 6.12.2010r. do 8.12.2010r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności

i karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20.09.2013r. sygn. akt II K 887/13 za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 6.04.2013r. na karę 250 stawek dziennych grzywny po 20 zł. każda stawka;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12.12.2013r. sygn. akt II K 2129/12 za czyn z art. 62 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 22.09.2012r. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 30 zł. każda stawka;

I. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzone skazanemu **M. P.** w wyrokach podlegających łączeniu opisanych w punktach 1 i 3 części wstępnej kary grzywny łączy i wymierza mu karę łączną 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 20 (dwadzieścia) zł.;

II. zalicza skazanemu **M. P.** na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej grzywny kary grzywny wykonane w sprawach podlegających łączeniu, w tym 2 stawki dzienne grzywny odpowiadające okresowi zatrzymania w dniu 22.09.2012r. w sprawie o sygn. akt II 2129/12 oraz karę grzywny uiszczoną w tej sprawie w kwocie 2510 złotych, co odpowiada 83 stawkom dziennym grzywny, a także uiszczoną w sprawie o sygn. akt II K 1731/11 karę grzywny w kwocie 283,72 złotych, co odpowiada 28 stawkom dziennym grzywny;

III. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok opisany w pkt 2 części wstępnej;

IV. pozostałe postanowienia nie będące przedmiotem rozstrzygnięć w niniejszym wyroku łącznym, a zawarte w wyrokach podlegających łączeniu utrzymuje w mocy;

V. kosztami postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 573/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w trakcie rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. urodzony w dniu (...) był skazany prawomocnymi wyrokami:

4. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.03.2013r. sygn. akt II K 1731/11 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 26.07.2013r. sygn. akt VI Ka 307/13:

- za czyn z art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 1.09.2010r. do 6.12.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 6.12.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i w oparciu o art. 33 § 2 kk na karę 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł. każda stawka,

- za czyn z art. 191 § 1 kk, art. 191a § 1 kk, art. 245 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 203 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 6.12.2010r. do 8.12.2010r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności

i karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20.09.2013r. sygn. akt II K 887/13 za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 6.04.2013r. na karę 250 stawek dziennych grzywny po 20 zł. każda stawka;

6. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12.12.2013r. sygn. akt II K 2129/12 za czyn z art. 62 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 22.09.2012r. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 30 zł. każda stawka.

Dowód:

- odpisy orzeczeń k. 15, k. 16, k. 21 -22, k. 23,

- dane o karalności k. 18-20.

Zachowanie skazanego po wydaniu ostatniego wyroku skazującego oceniono jako prawidłowe, właściwe. Skazany nie pozostaje w zainteresowaniu Policji, w miejscu zamieszkania nie były przeprowadzane interwencje Policji, nie toczy się wobec niego żadne postępowanie karne, w środowisku sąsiedzkim funkcjonuje prawidłowo. M. P. ma zasądzone

alimenty w wysokości 400 zł. miesięcznie na jedno dziecko, którego to obowiązku nie realizuje w pełni z uwagi na sytuację finansową. Utrzymuje się z prac dorywczych jako mechanik samochodowy, z czego uzyskuje dochody miesięczne na poziomie 1 200 zł. – 1 400 zł. Uprzednio prowadzona działalność gospodarcza została zawieszona. Zamieszkuje w mieszkaniu komunalnym i miesięcznie ponosi z tego tytułu wydatki na poziomie około 500 zł. – 600 zł. (czynsz i opłaty eksploatacyjne).

Dowód:

- opinia o skazanym k. 41.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydawany jest w przypadku zaistnienia warunków do orzeczenia kary łącznej. Sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo Prokuratora. W razie istnienia warunków do wydania wyroku łącznego, jego wydanie jest obligatoryjne.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił wiele przestępstw ale z różnych przyczyn, nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Oznacza to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej.

Mając na względzie powyższe Sąd ustalił, że możliwe jest połączenie skazanemu kar grzywien orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.03.2013r. i 12.12.2013r. opisanymi w pkt 1 i 3 części wstępnej wyroku łącznego. Czyn, za który M. P. został skazany wyrokiem z dnia 12.12.2013r. został bowiem popełniony w we wrześniu 2012r., a więc przed wydaniem pierwszego wyroku z dnia 27.03.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 1731/11. Kary wymierzone tymi wyrokami to kary grzywny wymierzone w stawkach dziennych, a zatem podlegające łączeniu.

Nie było natomiast podstaw do objęcia węzłem kary łącznej w wyroku łącznym kary grzywny orzeczonej w sprawie o sygn. akt II K 887/13 (pkt 2 części wstępnej wyroku), o co wnioskował obrońca skazanego. Przestępstwo, za które M. P. został skazany tym wyrokiem, zostało popełnione w dniu 06.04.2013r., a zatem po wydaniu pierwszego wyroku skazującego, który zapadł w dniu 27.03.2013r. (II K 1731/11). Stąd też Sąd, w oparciu o treść art. 572 kpk, umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroku opisanego w pkt 2 części wstępnej.

Ustalając wysokość kary łącznej grzywny Sąd miał na względzie dyrektywy dotyczące wymiaru kary łącznej oraz granice wymiaru kary łącznej, obowiązujące przy wydaniu wyroku łącznego.

W zakresie kary łącznej grzywny Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej grzywny w granicach: od 100 stawek dziennych grzywny (dolna granica) do 160 stawek dziennych grzywny (sumy stawek dziennych grzywny), stosowanie do treści art. 86 § 1 kk. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 130 stawek dziennych grzywny. Jasnym przy tym jest, że w wyroku łącznym granice kary łącznej grzywny wymierzonej w stawkach dziennych wyznaczane są wyłącznie przez kryterium liczby stawek dziennych, a nie zaś poprzez oznaczenie kwotą wyrażoną w złotych kary grzywny jako kary najsurowszej, która w niniejszej sprawie musiałaby być kwotą 3 000 zł. (wyrok z pkt 3 – grzywna 100 stawek po 30 zł. każda stawka). Prezentowanie tego ostatniego poglądu pozostaje w rażącej sprzeczności z zasadami obowiązującymi przy wymiarze kary grzywny. Ocena bezprawności czynu wyrażona jest wyłącznie w ilości stawek dziennych grzywny, tak więc Sąd dokonując oceny zachowania w tym kontekście ustala najpierw ilość stawek dziennych grzywny. Do stawek dziennych grzywny mają bowiem zastosowanie dyrektywy sądowego wymiaru kary. Dopiero po ustaleniu

ilości stawek dziennych grzywny, w których odbija się całe bezprawne zachowanie oskarżonego, Sąd przystępuje do ustalenia wysokości jednej stawki dziennej grzywny wyrażonej w złotych. Wówczas, stosownie do art. 33 § 3 kk ma obowiązek wziąć pod uwagę dochody sprawcy, jego właściwości osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe, możliwości zarobkowe. Tak więc wymierzanie kary grzywny następuje w dwóch rozłącznych etapach. Stanowisko prezentowane przez Sąd zostało wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29.10.2012r. (sygn. akt I KZP 17/12, opubl. OSNKW 2012/12/123). Sąd Najwyższy w powyższej uchwale rozstrzygnął na wniosek Prokuratora Generalnego rozbieżności w wykładni prawa dokonywanej przez Sąd Najwyższy, a dotyczące granic wymiaru kary łącznej grzywny w wyroku łącznym wskazując jednoznacznie, że granice te wytycza wyłącznie kryterium liczby stawek dziennych grzywny, a nie iloczyn liczby stawek dziennych i ich wysokości wyrażonej w złotych odstępując jednocześnie od odmiennego poglądu prawnego wyrażonego w wyroku SN z dnia 15.10.2008r., sygn. akt IV KK 113/08, LEX 469408..

Sąd orzekając karę łączną grzywny w wymiarze 130 stawek dziennych miał na względzie to, że przestępstwa, za które orzeczono kary grzywny podlegające łączeniu, zostały skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem. Sąd miał na uwadze także okres czasu dzielący popełnienie tych przestępstw, a były one popełnione w odstępnie czasowym około 2 miesięcy. Brak ścisłego związku czasowego i podmiotowo - przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Takiego szczególnego uzasadnienia Sąd w tej sprawie się nie dopatrył. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym powinna być zasada asperacji, którą Sąd zastosował wymierzając tę karę łączną (podobnie: postanowienie SN z dnia 09.01.2013r., sygn. akt III KK 346/12, LEX 1277751, wyrok SA w Szczecinie z dnia 18.04.2013r., sygn. akt II AKa 64/13, LEX 1314890, wyrok SA w Rzeszowie z dnia 14.03.2013r., sygn. akt II AKa 16/13). Na taki wymiar kary miała również wpływ opinia, jaką o skazanym wyraził kurator sądowy w wywiadzie środowiskowym, która jest opinią pozytywną. Stosowanie do treści art. 86 § 2 kk Sąd wymierzając karę łączną grzywny określa na nowo wysokość stawki dziennej grzywny, kierując się wskazanymi z art. 33 § 3 kk, przy czym wysokość jednej stawki dziennej grzywny nie może przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio. Tym samym Sąd był uprawniony do ustalenia wysokości jednej stawki dziennej grzywny przy uwzględnieniu kryteriów z art. 33 § 3 kk w granicach od 10 zł. do 30 zł. Jasnym przy tym jest, że ustalenie wysokości stawki dziennej grzywny dokonuje się na datę wydania wyroku łącznego (podobnie: przytoczona uprzednio Uchwała SN z dnia 29.10.2012r. sygn. akt I KZP 17/12). Ustalając stawkę dzienną grzywny na poziomie 30 zł. w sprawie II K 2129/12 Sąd miał na uwadze sytuację finansową skazanego na datę orzekania tj. w grudniu 2013r. Wówczas skazany uzyskiwał dochody na poziomie około 2 500 zł. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W dacie wydania wyroku łącznego sytuacja finansowa skazanego uległa pogorszeniu w odniesieniu do roku 2013. Skazany zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej, podejmuje zatrudnienie dorywcze i uzyskuje dochody na poziomie około 1 200 zł. – 1 400 zł. miesięcznie. Z faktu, że są to prace dorywcze jasnym jest, że dochody te nie są stałe i w stałej wysokości, a zważywszy na rynek pracy w J., podane przez skazanego zarobki należało ocenić jako zarobki realnie przez skazanego osiągnane. Skazany nie posiada majątku, zamieszkuje w mieszkaniu komunalnym, które remontuje własnym wysiłkiem. Sytuacja rodzinna skazanego była natomiast identyczna, co w dacie wydania wyroku łącznego. W tych okolicznościach Sąd uznał, że kierując się kryteriami wskazanymi w art. 33 § 3 kk zasadnym jest ustalenie stawki dziennej grzywny w wysokości 20 zł. Nie można przy tym nie zauważyć tego, że w wyroku z dnia 27.03.2013r., a zatem zaledwie kilka miesięcy przed wydaniem wyroku z dnia 12.12.2013r. wysokość jednej stawki dziennej grzywny została ustalona na kwotę minimalną - 10 zł. W ocenie Sądu kara łączna tak ukształtowana będzie wystarczająca, a jednocześnie konieczna dla osiągnięcia zakładanych wobec skazanego celów kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Z uwagi na to, że w sprawach podlegających łączeniu skazany uiszczył w części orzeczone kary grzywny, należało na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczyć kary grzywny wykonane w sprawach jednostkowych. Jasnym przy tym jest, że zaliczeniu na poczet kary grzywny nie podlegają kwoty przez skazanego uiszczone stanowiące iloczyn stawki i wysokości stawki wyrażonej w złotych, a ilość stawek dziennych grzywny uiszczonych w poszczególnych sprawach. I tak: w sprawie II K 2129/12 zaliczono na poczet kary łącznej grzywny okres zatrzymania skazanego w

dniu 22.09.2012r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada 2 dziennym stawkom grzywny, a zatem dwie stawki dzienne grzywny oraz 83 stawki dzienne grzywny kary już uiszczonej. Sąd ustalił liczbę uiszczonych w sprawie stawek dziennych grzywny dzieląc uiszczoną przez skazanego kwotę przez wysokość stawki dziennej grzywny (2510 zł.: 30 zł.). Sąd zaliczył także karę grzywny uiszczoną przez skazanego w sprawie II K 1731/11 ustalając, że skazany wykonał 28 stawek dziennych grzywny (283,72 zł. : 10 zł.). Tym samym skazanemu pozostanie do wykonania 18 stawek dziennych grzywny (kary łącznej) po 20 zł. każda stawka.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu, a co do których nie wydano orzeczenia o ich połączeniu, zostały utrzymane w mocy.

Sąd odstąpił od obciążania skazanego kosztami sądowymi związanymi z wydaniem wyroku łącznego, bowiem skazany nie uzyskuje stałych dochodów, a dochody z prac dorywczych są niskie, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, w tym jedno, na które ma zasądzone alimenty 400 zł. miesięcznie, a więc uiszczenie tych kosztów przez skazanego w obecnej sytuacji, w jakiej się znajduje, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Zaistniały w sprawie przesłanki wskazane w art. 624 § 1 k.p.k.